

[Thomas Have.]

at loven ikke har været ændret siden 1921; kunne jo nok begrunde, at den nu bliver revideret, men også det, at forslag til ny næringslov for tiden behandles, gør det i høj grad påkrævet, at denne lovgivning tilpasses efter den nye næringslovs regler og principper.

Det er lovens hovedsigte at forebygge belåning og afsætning af stjalne genstande, og for så vidt angår pantelånervirksomheden, ønsker man naturligvis at forhindre misbrug og udnyttelse af virksomhedens kunder; det sidste hensyn havde jo sikkert på den tid, da loven blev gennemført, en noget stærkere baggrund, end det er tilfældet i dag.

Det er jo, for så vidt angår bestemmelserne om pantelånervirksomhed, en meget speciel lovgivning, som vel næsten kunne udformes således, at der i loven kom til at stå, at denne lov ikke gælder for Færøerne, Grønland og det øvrige Danmark uden for København, idet der kun er meddelt 7 bevillinger til pantelånervirksomhed og de alle er givet i København.

Idet jeg går ud fra, at lovforslaget bliver underkastet en udvalgsbehandling, skal jeg med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale det til tingets velvillige behandling.

Jens Peter Jensen (Sorø amt): Også mit parti synes, at en revision af lovgivningen på dette område er på sin plads, og at det er naturligt at foretage den i forbindelse med den revision af næringsloven, der netop nu er under forberedelse. Man kan måske sige, at det havde været nok så praktisk, om vi havde fået forslaget lidt tidligere, således at det kunne være gået ind i vore overvejelser helt fra starten. Man kunne måske også få den tanke, at det, som denne lov vedrører, simpelt hen kunne indføres i næringsloven. Man skal jo altid være opmærksom på muligheden for en lovratialisering og -forenkling, men den højtærede justitsminister har altså ment, at der bør opretholdes en særlig lovgivning.

Det er jo en realitet, at der sker en ændring i lovens afgrænsning. Det foreslås, at afgrænsningen foretages således, at loven kommer til at omfatte selvstændig næringsvirksomhed ved handel med eller køb af

brugte genstande, der ikke sker som et sædvanligt led i en handelsvirksomhed med nye genstande eller i en håndværks- eller industrivirksomhed. Jeg er glad for, at det er klargjort i formuleringen, at den handelsvirksomhed, der afsætter nye genstande, uden bevilling vil kunne drive handel med brugte genstande, f. eks. sådanne genstande, der tages i bytte ved salg af nye.

Det højtærede justitsminister har også peget på, at handel med registreringspligtige motorkøretøjer efter lovforslaget skal holdes uden for loven. Det gælder også for køb med henblik på ophugning. Også her er der tale om en fornyelse, som vi finder er på sin plads.

I afsnittet vedrørende pantelånervirksomhed sker der en ændring og en præcisering, som jeg finder er naturlig. Efter den gældende lov betragtes som pantelåner enhver, der gør forretning med udlån af summer under 200 kr. mod håndfået pant. Under hensyn til prisudviklingen må jo sådanne beløbsstørrelser synes forældede. Den højtærede justitsminister foreslår ikke beløbsrammerne forhøjet; jeg ved ikke, om det er af skræk for ikke at kunne følge med inflationen. Til gengæld foreslås det at undtage bankers og sparekassers udlånsvirksomhed og ydelser og formidling af lån mod håndpant i værdipapirer, hvorved også vekselereres virksomhed falder uden for loven. Det kgl. assistenshus' virksomhed skal som hidtil falde uden for loven.

Måtte jeg her gøre den bemærkning, om ikke tiden var inde til at overveje en afskaffelse af det kgl. assistenshus og hele dets virksomhed. Ved sidste regnskabsår var der et underskud på 400.000 kr. vedrørende det kgl. assistenshus' virksomhed. Der er jo også, siden det spørgsmål har været drøftet tidligere, sket det, at der er kommet andre indbyggere i det kgl. assistenshus, og det var måske rart, om vi kunne undgå forvekslinger. Så jeg vil bede ministeren om at tage under overvejelse, om vi kunne komme af med det kgl. assistenshus. Det er, ligesom det ikke rigtig hører hjemme i en velfærdsstat.

Den gældende lov hviler på en bevillingsordning, og denne foreslås i princippet opretholdt, men jeg synes, det er et fremskridt, at lovforslaget er udformet sådan, at bevillingsansøgere får retskrav på bevilling, når de opfylder lovens betingelser, ligesom poli-